

פגישה עיוורת

הטלפון צלצל. מספר בלתי מזוהה. בדרך כלל אני לא עונה למספרים לא מזוהים. כל האחרים רשומים אצלי, עמותות שאני תורמת להן: ארוחה חמה לניצולי שואה, למקלט לנשים מוכות, זדים, זזות, הליגה לאיכות השילטון, טוהר השילטון, כל מה שקשור נגד השילטון. העמותות להצלת כלבים, להצלת חתולים. אני תומכת באתון מחוות החמורים ששמה בלה. אני מקבלת דו"ח שנתי על התקדמותה, אתון ממש חמודה.

יש מספרים מיוחדים שאני מחכה להם. למשל "מפעל הפייס", אני אורבת למוכרנית המסכנה וצועקת באזניה "לא". אני נהנית לחקות את מרסל מרסו בקטע של "סרט אילם". לפעמים מצלצלים מ"נטלי" להם אני מרשה לצלצל מספר רב של צלצולים. זה מזכיר לי אמבולנס. החמודה בקו השני מנסה למכור לי מכשיר שיציל את חיי במקרה ואקבל התקף לב, התקף אפילפסיה, התקף צחוק או בכי בלתי נשלטים "ישמור השם"

"ממש מציל חיים, מתאים לקשישים. אם יקרה לך חמודה חלילה משהו, האלוהים יעזור שלא יקרה לך כלום והשם יגן עליך, תצטרכי את השירות הזה, כדאי לך מאד, על כל צרה ובבריאות טובה, בעזרת השם, עד מאה ועשרים. אנחנו נותנים לך את המחיר הטוב ביותר. ובבנוס, בעזרת השם גם הפלגה עם "מנו ספנות" אניה לוכסוס עם שמונה קומות" , ואם אפול מהקומה השמינית?" אני מקשה עליה " טפו, טפו, מקווה שלא תטבעי אבל אם בכל זאת תפלי מהאונייה תלחצי על הכפתור והשם יתברך ישלח לך צוות מיומן שיגיע תוך כמה דקות." אחרי הנאום אני מודיעה לה שאני לא רוצה שיצילו אותי. מעדיפה למות בבית ליד החתולים, ואני לא רוצה שבנותיי יצטרכו להחליט האם לנתק או לא, לנתק, או לא לנתק או לא.....! שהשם יתברך לא יתערב.

אני מחכה לאיזושהי תשובה על מנת לנהל עמה שיחה משכילה אודות המוות ומשמעותו. אבל היא מנתקת. קשה לה להתמודד עם הנושא.

הפעם המספר היה מוזר. מי שהיה בצד השני לא התייאש "הלו" אמר הקול בצד השני, " מדבר אלוהים, אני מעוניין לפגוש אותך פנים מול פנים" הוא נשמע מאד אמין ומשכנע. לא אמר אפילו פעם אחת "בעזרת השם יתברך". שאלתי היכן, והוא ענה שבחוף הנודיסטים. הסכמתי. נסעתי לחוף הנודיסטים. נגשה אלי אישה, לחצה את ידי והציגה את עצמה: "אני אלוהים" והוסיפה "אני יודעת שיש לקרא לי אלוהימה אולם זהו מושג חדש שאינו מקפל בתוכו את כל המשמעויות ההיסטוריות והקיומיות, למשל את חרי אפו של

אלוהים, לא נראית לי הנקמה על שילשים ועל ריבעים, כל איומי הנקם הללו מחפים על חוסר ביטחון. "הסכמתי אתה מיד. לא בגלל שאני מסכימה כל כך מהר, אלא, שהיא צדקה. "אז איפה היית בשואה?" אני מתקיפה. היא עזבה את ידי ואמרה שהיא לא יכולה לעשות דבר בעניינים כאלו. בכל פעם שהתערבה במלחמה אחת האנושות יצרה יותר נוראה. ובנוסף, כל צד מבקש את עזרתה ונלחם בשמה. "ואתם מטרידים אותי כל הזמן בשטויות."

באמת ענת המנקה שלי הייתה משאירה לי פתק:

"בס"ד:

אקונומיקה,

סמרטוט ריצפה

חומר לניקוי התנור

אלוהימה שתקה לרגע ואמרה משהו על כל מיני פילוסופיות תיאולוגיות. הכי נוח לה להיות ישות טרנסצנדנטלית היא מרגישה שאינה קיימת כלל ורק כוחות השוק קיימים, אמצעי הייצור. הקפיטליזם החליף מזמן את אלוהים. אלוהים נאנחה. ונפנפה בידה כמו אמא שלי כשסיימה שיחה והייתה בטוחה בצדקתה. אלוהים סובבה את גבה.

"רגע רגע, בשביל לומר לי את כל זה סחבת אותי עד לחוף הנודיסטים?" "הייתי צריכה לשוחח עם מישהו." ונעלמה.